

De **Magistraat** kost tweeduizend euro meer

De kosten van een verblijf in een particuliere woonzorgvoorziening bestaan uit vier onderdelen. De eerste post is de huur van de kamer of het appartement. Hoe duurder het pand waar de instelling is in gevestigd, hoe hoger de huur. Daarbij komen de vaste kosten voor de dienstverlening: maaltijden, dagactiviteiten en 24-uurs aanwezigheid van verzorgend personeel. In instelling De **Magistraat** in Rotterdam zijn deze kosten samen 3800 euro per maand. Een kwart van die kosten is aftrekbaar van de belasting.

De derde post is de eigen bijdrage voor de AWBZ, waaruit de persoonlijke verzorging en verpleging wordt gedekt. Deze kosten zijn eveneens gerelateerd aan het inkomen. De laatste kostenpost is de eigen bijdrage voor de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, van waaruit de huishoudelijke zorg wordt bekostigd. Ook deze bijdrage is gerelateerd aan het inkomen. Bij een jaarinkomen van 53.000 euro bedragen deze laatste twee posten maximaal vierhonderd euro per maand. Wie zo'n inkomen heeft, moet bij De **Magistraat** interen op zijn vermogen. Wie in een gewoon verpleeghuis woont, betaalt maximaal 1804 euro per maand.

In hoog tempo worden particuliere verzorging- en verpleeghuizen geopend. Wie bereid is daarvoor te betalen, krijgt de zorg op maat zoals hij wil, in stijl. 'Waarom niet? Als het geld op is, betalen de kinderen de laatste jaren wel.'

Jacqueline Steenwijk

Houten vloeren, leren stoelen, kroonluchters aan het plafond en een hotelreceptie. Dat is de entree van de pas geopende luxueuze woonzorgvoorziening de **Magistraat** in Rotterdam. Voor een gemiddelde huurprijs van 3800 euro per maand kunnen ouderen hier tot hun dood blijven wonen.

Maar daar krijgen ze ook wat voor. Iedere oudere heeft zijn eigen appartement van circa honderd vierkante meter. Een eigen woonkamer, slaapkamer, badkamer, keukentje en voor sommige bewoners is zelfs een logeerkamer in het appartement opgenomen. "Als de kinderen blijven slapen," zegt een 79-jarige bewoonster. Haar naam wil ze niet noemen. "Niemand hoeft te weten dat ik hier woon," legt ze uit.

Het onderwerp geld lijkt taboe te zijn. Maar het is wel de reden dat deze vrouw zich dit appartement kan veroorloven. Niet dat ze van rijke afkomst is. "Mijn man was fiscalist. Hij heeft gewoon zijn hele leven hard gewerkt en we hebben wat geluk gehad."

Twee jaar geleden begon ze te zoeken naar een huis met verzorging, 'voor het geval ik straks zorg nodig heb'. Het reguliere aanbod, daar moest ze niet aan denken. "Als je die verhalen hoort." En dus koos ze voor dit huis. Ze heeft de ruimte, alle zorg in de buurt, elke avond een drie gangenmenu, volop aandacht van het personeel en talloze activiteiten waar ze aan mee kan doen. De vaste avond klassieke muziek, elke vrijdag, is haar favoriet.

De maandelijkse lasten lijken hoog te zijn. Maar volgens eigenaar Erwin Miedema, tevens bestuurslid van de brancheorganisatie voor particuliere woonzorgvoorzieningen Nevep, kunnen de meeste ouderen het geld gewoon van hun pensioen betalen. Ze teren slechts een beetje op hun vermogen in. Voor wie meer moet interen, zijn er altijd nog de kinderen. "Vaak zijn het juist de kinderen die ervoor kiezen om hun ouders hier te laten wonen. Mocht het geld opgaan, dan betalen zij die laatste jaren wel."

Het is misschien decadent, zo'n duur verzorgingshuis. Maar volgens Eric Krijger van Vilans, de Nederlandse kennisorganisatie voor de langdurige zorg, valt het in de praktijk eigenlijk best mee. "Of iemand nu in een regulier verpleeghuis verblijft of in een particuliere voorziening, de eigen bijdrage aan de zorg is overal hetzelfde." Alleen de woonkosten zijn dus hoger. "En waarom zou iemand die altijd in stijl heeft geleefd heeft, dat niet door kunnen zetten wanneer hij of zij ouder wordt?"

"Als ouderen kunnen kiezen op welke manier ze hun laatste jaren sluiten, is dat alleen maar positief," zegt een woordvoerder van de Nederlandse Patiënten en Consumenten Federatie. "Zolang de kwaliteit van de zorg maar gewaarborgd is."

Alle partijen voorspellen een toekomst waarbij de oudere straks binnen zijn eigen budget een verzorg- of verpleegvoorziening kan kiezen. Ook komen er meer woongroepachtige voorzieningen, waar een ideologie de toon voert in plaats van geld. Ook binnen de reguliere sector verschuift het aanbod van de massale verpleeghuizen naar kleinschalige woonvoorzieningen.

Slechts een risico ligt op de loer. Verplegend personeel zou het reguliere aanbod kunnen mijden en alleen nog maar willen werken in de particuliere sector. "Dat kan gebeuren. Maar de vraag is of dat gevolgen zou hebben. Als er veel meer ouderen in de particuliere sector wonen, heb je ook minder personeel nodig in de reguliere sector," zegt een woordvoerder van Verpleegkundigen en Verzorgenden Nederland. "De toekomst moet het uitwijzen." Op de vlucht voor zo'n ouderwets verpleegtehuis

Copyright: Het Parool